தொழில் வாய்ப்பு மற்றும் பல்கலைக்கழகங்கள்: அடிப்படையும் பிரச்சினைகளும் - வளர்முகநாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது

மா.சின்னத்தம்பி.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலங்கை போன்ற வளர்முகநாடுகளின் பல்கலைக்கழகங்களின் கல்வி, தொழில் வாய்ப்புப் பெறும் தகுதியை வழங்கத்தவறிவிட்டதென்ற கருதுகோளை இவ்ஆய்வுக்கட்டுரை அடிப்படையாகக் கொள்கிறது. தொழில் உலகின் தேவைகளினடிப்படையில் பல்கலைக் கழகங்களின் கல்விப்போக்கினை மதிப்பிட்டு அவை தொடர்பாகக் காணப்படும் குறைபாடுகள் அவற்றினைக் குறைக்கும் வழிமுறைகள் என்பன விவரண ஆய்வுமுறையில் இங்கு ஆராயப்படுகின்றது. பல்கலைக்கழகக் கல்வி தொடர்பான புதிய மாற்றங்களை இவ்வாய்வுக் கட்டுரை சிபார்சு செய்கின்றது.

அறிமுகம்

ஒரு நாட்டின் நிர்வாகம், வியாபாரம் மற்றும் தொழிற்துறை முன்னேற்றத்திற்கு உதவும் தகுதியும் தலைமைத்துவமும் மிக்கவர்களையும் ஆராய்ச்சிச் சிந்தனையுடையோரையும், சமூக முன்னேற்றத்திற்கான மதியுரை மற்றும் மானசீக பங்களிப்பையும் வழங் கக்கூடிய மேன்மைமிக்கோரையும் உரு வாக்கும் தந்தக் கோபுரங்களே (Ivory Towers) பல்கலைக்கழகங்கள். இவை மரபு வழியாக உன்னதமான உயர் கல்வி நிறுவனங்களாக மதிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

தேசத்தைக் கட்டியெழுப்பும் அறிவாளிகள், விஞ்ஞானிகள், தொழிற் துறை மற்றும் அரசியல்துறை தலைவர் கள், தொழில்வல்லுனர்கள், தத்துவ ஞானிகள் போன்றவர்களை உருவாக் கும் சமுதாயத்தின் தலையான நிறுவனங்களாக பல்கலைக்கழகங்கள் விளங்குகின்றன.

அண்மைக் காலத்தில் பொருளாதார மேம்பாட்டில் அவற்றின் பங்களிப்பு முதன்மைப் படுத்தப்படு கிறது. தொழிற்சந்தையில் தொழில் பெறும் தகைமைமிக்கவர்களை உருவாக்கத் தவறிவிட்டதாகவும், தேசிய வளங்களை, குறிப்பாக கல்வி கற்ற மனிதவள விரயத்துக்கு துணை போவதாகவும் பல்கலைக்கழகங்கள் பற்றிக் குற்றச்சாட்டுக்கள் தெரிவிக் கப்படுகின்றன.

இவற்றை தேசிய ரீதியாகவும், சர்வதேச ரீதியாகவும் எதிர்கொள் வதற்கு ஏற்ற வகையில் பல்கலைக் கழகங்களின் நோக்கிலும் போக்கிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன.

இதனடிப்படையில் தொழில், தொழில் வாய்ப்பு தொடர்பாக பல்கலைக்கழகக் கல்வி சார்ந்த சில அடிப்படைகளையும், பிரச்சினைகளையும் இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை விளக்க முயல்கிறது.

வாழ்தொழில் மற்றும் தொழில் வாய்ப்பு

Career and Employment

சமூகத்தில் வாழும் ஒவ்வொரு தனிநபரும் தமது வாழ்வுடன் ஏதோ ஒரு தொழிலை இணைத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. வாழ்வின் வசதிகள், விழுமியங்கள், முன்னேற்றம், சமூக அந்தஸ்து, நீண்டகால பாதுகாப்பு, தலைமுறை முன்னேற்றம் போன்ற அனைத்தும் ஒருவரது வாழ்தொழிலை (Career)ப் பொறுத்ததாகவே அமைகிறது. தனிநபர் மகிழ்ச்சி, சிறப்பு என்பவற்றையும் குடும்ப முன்னேற்றம், சமநிலை என்பவற்றையும் வாழ்தொழில் தீர்மானிக்கவல்லதாகும். வாழ் தொழில் தன்மை, முக்கியத்துவம் தொடர்பாக பலஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.[1] தொழில்களின் மதிப்பு அல்லது தரநிலை என்பது சம்பள அளவு, வேலை நேரம், வேலை மாதிரி, தொழில் வசதிகள், மெய் ரீதியிலான சலுகைகள், மேலும் முன்னேறுவதற்கு அது கொண்டிருக்கும் இயலுமை போன்ற பல்வேறு காரணிகளினால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இவை வாழ்க்கைத் தரத்தையும், சமூக அந்தஸ்தையும் தீர்மானிக்க வல்லன.

இதனால் வாழ் தொழில் பெறும் தகைமையை உறுதி செய்வது முக்கியமான தாகியுள்ளது.

வாழ் நாளுக்கான வாழ் தொழில் (Career) என்பது முன்னேற்றம், வாண்மை, வாழ்நாள் முழுதற்குமான தொடர்ச்சிநிலை என்ற பல்வேறு கருத்து நிலைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஒரு தனிநபரினால் வாழ்நாளுக்குரிய காலப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்படும் பதவிசார் தொடருரு நிலைமையைச் சுட்டி நிற்கிறது. மற்றொரு மாதிரியில் இது வேதனத்துடனோ, வேதனமின்றியோ ஒரு குறித்தகால நீட்சிக்கு ஒருவரால் ஆற்றப்படும் வேலையை குறிப்பிடுகிறது.

தனிநபர் நோக்கில் வாழ் தொழில் பின்வரும் வழிகளில் உதவுதல் வேண்டும்.

1. தொழில்சார் குறிக்கோள்களை இனங்காணல்.
2. குறிக்கோள்களை அடைதற்கு தேவைப்படும் தகைமைகள், தேர்ச்சிகள் என்பவற்றை அறிதல்.
3. பணியாற்றும் நிறுவனத்தின் உள்ளேயும், வெளியேயும் காணப்படும் நிலைமைகளை விளங்கிக் கொள்ளுதல்.
4. வேலை எங்கு மேற்கொள்ளப்படுகிறது என்பதைவிட வேலை நீட்சி என்பது முக்கியமானது என்பதை உணர்தல்.

தனிநபர்கள் தாம் வாழ்நாள் முழுதும் எத்தகைய தொழிலில் இருப்பதென்பதை பகுத்தறிவு ரீதியில் தீர்மானித்தல் வேண்டும். இதற்கு எந்தவொரு பட்டதாரியும் பின்வருவன தொடர்பாக மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது.

1. தமது தொழில்சார் நாட்டங்களை பதிந்து வைத்தல்.
2. வாழ்க்கைத் திட்டமிடுதற்கான பகுப்பாய்வை மேற்கொள்ளுதல்.
3. தேவையான வாழ்தொழில் ஆலோசனையை உரிய காலத்தில் தகுதிமிக்கவரிடமிருந்து பெறுதல்.
4. நீண்டகாலத்தில் தொழில் உயர்ச்சிக்குத் தேவையான முன்னேற்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுதல். புதிய தொழில் உலகின் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ற புதிய தகைமைகளையும், தேர்ச்சியையும் பெற்றுக் கொள்ளுதல்.
5. எதிர்காலத்தில் எழக்கூடிய தொழில் சார் அறைகூவல்கள் மற்றும் நெருக்கடிகளை முற்கூறுதலும், மதிப்பீடு செய்தலும்.
6. சமூக தொடர்புகளினடிப்படையில் வாழ் தொழிலின் இயல்புகளை மதிப்பீடு செய்தலும். தொழிற் கௌரவம் சார்ந்த சமூக வாழ்வின் அடிப்படைகளை விளங்கிக் கொள்ளுதலும்.
7. தமக்குள்ள பலவீனமான (உடல், உள, சமூக) அம்சங்களை விளங்கிக் கொண்டு அவற்றிலிருந்து மீள்வதற்கான தொழில்சார் மாற்று ஏற்பாடுகளை இனங்காணுதல்.

இவற்றினடிப்படையிலேயே பட்டதாரிகள் தமக்குரிய தொழில் வாய்ப்பை (Employment) தேடிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். பட்டதாரி ஒருவர் தமது தகைமைக்கும் விருப்பத்திற்கும் எதிர்கால முன்னேற்றத்திற்கும் உதவக் கூடிய தொழில் ஒன்றை உரிய வயதில் பெற்றுக்கொள்வதை தொழில் வாய்ப்பு என்று விளக்க முடியும். மிகவும் பொருத்தமான தொழில்வாய்ப்பைத் தெரிந்து, அதனை வாழ் தொழிலாக மேற்கொண்டு முன்னேறுதற்கு பின்வரும் பரிமாணங்களை (Dimensions) தெரிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

1. தமது ஆற்றல், சுயமதிப்பீடு, இலட்சியம், ஊக்கம், சுய படிமம் (Image) என்பவற்றுக்கு பொருத்தமான தொழிலைத் தெரிவு செய்தல்.
2. வேலையை தேடுதலும், வேலைச் சூழலுடன் பொருந்துதலும், வேலை சார் உபாயங்களை அறிந்து கொள்ளுதலும், வேலையை திறமையாக நிறைவேற்றுதலும்.
3. தொழில் செய்யும் காலத்தில் காணப்படும் தடைகளை எதிர் கொள்ளுதல், நிபுணத்துவம் பெறுதல், போட்டி நிலையில் முந்திச் செல்லுதல் பற்றி பொறுப்புடன் சிந்தித்தலும், திட்டமிட்டு செயற்படுதலும்.
4. ஓய்வு பெறும் காலம் வரும்போது அதற்குரிய உளவியல் மாற்றங்களைப் பெறுதலும், புதிய மாற்றங்

களுக்கான வாய்ப்புக்களையும், வளங்களையும் தேடுதலும்.

5. இளைப்பாறும் போது உடல் ஆரோக்கியம், சமூக தொடர்பை வலுப்படுத்தல், வசதிகளைக் குறைத்துக் கொள்ளுதல் பற்றித் தெளிவான அறிவையும் எண்ணங் களையும் விருத்தி செய்தல்.

இத்தகைய பிரதான அம்சங் களை விளங்கிக்கொள்வதன் மூலம் தமக்குப் பொருத்தமான தொழில் வாய்ப்பை இனங்காண்பதும், அதைப் பெறுதற்கு திட்டமிடுதலும், அதற்கு ஏற்ற தகைமைகளைப் பெறுதலும், தொடர்புகளை (Contact) விருத்தி செய்தலும் மிகவும் அவசியம்.

பல்கலைக்கழகங்களில் கற்கும் போதே எல்லா மாணவரும் இவற்றைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை பெறுதல் வேண்டும். இதற்கு பல்கலைக்கழக நிர்வாகம், தொழில் ஆலோசனை தொழில் வழிகாட்டல், தொழில் நிறுவன தொடர்பு என்பவற்றுக்கு உதவுதல் வேண்டும். சிரேஷ்ட மாணவ ஆலோசகர்கள் மாணவ மன்றங் களூடாக இதனை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். அரச சார்பற்ற நிறுவனங் கள் (NGOS), தனியார் துறை சார்ந்த கைத்தொழில் நிறுவனங்கள் (Industries) வியாபார மற்றும் சேவை நிறுவனங்கள் (Business Organisation) என்பவற்றுடன் பல்கலைக்கழகமும் மாணவ மன்றங் களும் இணைந்து திட்டமிட்டு, செயற் படுவது பட்டதாரிகள் தமது வாழ் தொழிலுக்கு பொருத்தமான தொழில் வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

தொழில் உலகின் தேவைகளும் கற்கை நெறிகளும்.

Demand of the world of word and Course of Studies

1960களில் ஸ்புட்னிக்குப் பிந்திய காலத்தில் (Post - Sputnik Era) பொறியியலாளருக்கும், விஞ்ஞானி களுக்கும் அதிக மதிப்பும், தேவையும் ஏற்பட்டது. 1970களில் இத்துறை களிலான கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றவர் களுக்கு (Ph.D.Holders) அதிக தேவையிருந்தது.

1960களில்''குழந்தைகள் வெடிப்பு''[2] (Baby Boom) என்று குறிப்பிடப்பட்ட காலப் பகுதியானது ஆசிரியர்களுக் கான தேவையை உயர்த்தியிருந்தது. பின்பு குழந்தைகள் பிறப்புக்கள் வீழ்ச்சியடைய ஆசிரிய தொழிலுக் கான சமூகத்தின் தேவையும் வீழ்ச்சி யடைந்தது.

அரசாங்கங்களினாலும், தொழிற் சங்கங்களினாலும் தொழில் பற்றியும் தொழில் புரிவோர் மற்றும் தொழில் இடவசதிகள் தொடர்பாகவும் விதிக் கப்படும் நிபந்தனைகள் தொழில் தொடர்பான தொழில் உலகின் தேவை களை மாற்றி வந்தன. பல்கலைக்கழக பட்டதாரிகளுக்கான தொழில் தேவை களில் வாண்மைத்துறை சங்கங்கள்

(Professional Societies) விதித்த நிபந்தனைகள் மிகுந்த செல்வாக்கைச் செலுத்தி வந்தன. மருத்துவர், சட்டவறிஞர் தொடர்பான தொழில் வாய்ப்புக்களில் இவை மிகுந்த செல்வாக்கைச் செலுத்தியதன் மூலம் இவ்வகைப் பட்டதாரிகளை உருவாக்கும் பல்கலைக்கழகங்கள் தொழில்சார் நிலைமைகளை அதிகம் கருத்தில் எடுக்க வேண்டியிருந்தது.

தொழில்களுக்கான சம்பள அளவுகளின் வேறுபாடுகள் தொழில் களின் தேவையின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்தின. பெரும்பாலான நாடுகளில் வியாபார, கைத்தொழில் வளர்ச்சி 1970களில் பெரியளவில் ஏற்பட்ட போது வணிக மற்றும் முகாமைத்துவ பட்டதாரிகளை உருவாக்கும் பல்கலைக்கழகங்கள் தொழிற் சந்தை எதிர்பார்க்கைகளை கூர்ந்து அவதானிக்கவும், அதற்கமைய தமது கலைத்திட்டங்களை (Curriculum) மாற்றவும் கற்பித்தல் முறையையும் ஊடகங்களையும் (Methods and Medias) மாற்றவும் வேண்டியதாயிற்று

1990களில் மின்னியல் வளர்ச்சி, நகர்ப்புற விரிவாக்கம், சர்வதேச ரீதியிலான மூலதன, ஊழிய நகர்வுகள், குடும்பத்தின் இரு தலைவர்களும் (தாய் மற்றும் தந்தை) பணியாற்றத் தொடங்கியமை, பெண்ணுரிமை கோட்பாட்டிற்கான அங்கீகாரம் போன்ற ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடைய காரணிகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களினால் கவனிப்புச் சேவைகள் (Caring Services) அதிக மதிப்பைப் பெற்றன. இதனால பல்கலைக் கழகங்கள் தமது கற்கைநெறி களை அதற்கேற்ப மாற்றி, வடிவமைத்து செயற்படுத்த வேண்டியதாயிற்று.

இன்று உலகமயமாதலில் தேசிய தொழில் என்பதை விட சர்வதேச தொழில் (International Job) என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்தியலாக வளர்ந்திருப்பதால் பல்கலைக்கழகங்களும், அவற்றின் கற்கைநெறிகளும், கற்பித்தல் முறைகளும் அதற்கேற்ப மாற்றியமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. தகவல் தொடர் பாடல் தொழில்நுட்பம் (Information and communication Technology) இவ்வாறு கவன ஈர்ப்புக்குரியதாகியதால் பல்கலைக்கழகங்கள் அத்துறைக்குரிய பட்டதாரிகளை உருவாக்குவதில் போட்டியிட்டன.

விஞ்ஞான பட்டதாரிகளை உருவாக்கும் பல்கலைக்கழகங்களும் உற்பத்தித்துறையிலும் வியாபாரத் துறையிலும் நிகழ்ந்து வரும் மாற்றங்களுக்கு உதவக்கூடிய, அவற்றுடன் இணைந்து முன்னேற்றமடையக் கூடிய மாதிரியான கற்கை நெறிகளில் பட்டதாரிகளை உருவாக்க முனைந்தன. மரபணு முறை தொடர்பான அறிவு - ஆய்வுகள் உற்பத்தியில் கையாளப் படுதற்கு காலதாமதங்கள் ஏற்பட்ட போது, பிரயோக முக்கியத்துவம் புதிய

மரபணு முறை, மரபணு முறைப் பொறியியல் (Genetic Engineering) போன்ற துறைகளில் பட்டதாரிகளை உருவாக்க முனைந்தன[3]. மரபணு முறையின்படி செம்மைப்படுத்தப்பட்ட தாவரங்களை வளர்க்கும் முறை வேகமாக பரவிய போது வியாபார நிறுவனங்கள் மிகப் பெரியளவு வருவாய்களைப் பெற்றன[4]. இதனால் இத்துறை உலகின் பெரிய பல்கலைக் கழகங்களின் விஞ்ஞானக் கற்கை நெறிகளில் முன்னுரிமை பெறலாயிற்று.

இவ்வாறே 21ஆம் நூற்றாண் டின் தொடக்கத்தில் உலக நாடுகளின் பார்வையில் முரண்பாடுகள் (Conflicts) என்பது முன்னுரிமைக்குரியதாகக் கருதப்படலாயிற்று. உலகின் பல நாடுகளின் உள்ளே இன, மொழி, மத பிரதேச முரண்பாடுகள் வலுப்பெற்று, பரவி வந்ததால் குழப்பமும், யுத்தமும் அமைதியின்மையும், அச்சமும், இழப்புக்களும் அதிகரித்தன; இவை தொடர்பான சமநிலையை உலகம் முழுதும் ஏற்படுத்த வேண்டியிருந்தது; இந்த நிலைமைகள் நாடுகளிடையிலான உறவுகளையும் சீரழித்தது; சனநாயக கோட்பாடுகளையும் அச்சுறுத்தியது; உற்பத்தி வளங்களை மனித பயன்பாட்டுக்கு ஒவ்வாததாக்கியது. கைத்தொழில் மற்றும் வியாபார வருவாய்களை மோசமாகத் தாழ்த்தியது. உலகளாவிய தொழிலின்மை, வறுமை, வன்செயல்கள் என்பவற்றைத் தூண்டியது. இதனால் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள், அரசதுறை, தனியார் துறை என்பவற்றுக்கு அடுத்து மூன்றாவது சக்தியாக வளர்ந்து வலிமை பெற்றது, இவற்றைச் சுற்றி தொழில் வாய்ப்புகள் பெருகலாயின.

இத்தகைய நிலைமைகளை பல்கலைக்கழகங்கள் அவதானித்து அதற்கேற்ற கற்கை நெறிகளில் பட்டதாரிகளை உருவாக்க முயன்றன. இது சர்வதேச ரீதியில் பல்கலைக்கழக கல்வியின் பொது இயல்பாக மாற்ற மடைந்து வருகிறது. இதனால் பின் வரும் துறைகள் சார்ந்த கற்கை நெறிகள் முதன்மை பெறுகின்றன.

- குடிமக்கள் கல்வி (Citizenship Education)
- மனித உரிமைக்கல்வி (Humam Rights Education)
- பன்மைக் கலாச்சாரக் கல்வி (Multi-Cultural Education)
- முரண்பாட்டு முகாமைத்துவக் கல்வி (Education for Conflict Management)
- முரண்பாடுக்கான தீர்வுகளுக்கான கல்வி (Eduction for conflict Resolutions)
- நல்லிணக்கத்திற்கும் அமைதிக்குமான கல்வி (Education for peace and Harmony)
- நல்லாட்சிக்கான கல்வி (Education for good Governance)
- சுற்றுச் சூழல் கல்வி (Environmental Education)
- அகதிகளுக்கான கல்வி (Refugees Education)

- சமூகப் பணிக்கான கல்வி (Education for Social work)
- பால்வகைக்கல்வி (Gender Education)
- சமூக உளவியல் கல்வி (Social - Psycho Education)
- உள்வாங்கும் கல்வி (Inclusive Education)
- முரண்பாடுகளுக்குப் பிந்திய பிரதேசங்களுக்கான கல்வி (Education for post - Conflict areas)

இவ்வாறு புதிய கற்கைநெறிகளைப் பல்கலைக்கழகங்கள் வடிவமைத்து, திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்தி, அடிக்கடி மீள் திருத்தம் செய்து வருகின்றன. இவற்றால் உலகின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்குரிய புதிய துறைகளுக்கு தேவைப்படுவோரைத் தயார் செய்வதன் மூலமாக புதிய சேவைத் துறைகளிலும், உற்பத்தித்துறைகளிலும் அதிக தொழில் வாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொள்வதையும் பல்கலைக்கழகங்கள் உறுதி செய்கின்றன.

புதிய வழிகளும் செயற்பாடுகளும்

New Paths and Actions

தொழில் உலகின் போக்கு, தேவைகள், எதிர்பார்க்கைகள், பிரச்சினைகள் என்பவற்றை விளங்கிக் கொண்டு அதற்கேற்ப புதிய பட்டதாரிகளை உருவாக்குவதன் மூலம் தொழில் வாய்ப்புக்களை அதிகரித்து, தொழில் இன்மையைக் குறைத்துக்கொள்ள பல்கலைக்கழகங்கள் முனைந்துள்ளன. பொருளாதாரத் துறைகளில் மேற் கொள்ளப்படும் முதலீடுகள், மாற்றமடையும் தொழில்நுட்பம் பற்றிய முதலீட்டாளர் எண்ணங்கள், தொழிற் துறைகளின் படிமுறை மாற்றங்கள், தொழில் துறை இணைப்புக்கள் போன்ற பலவும் பொருளாதார துறைகளில் வளர்ச்சியையும் அபிவிருத்தியையும் தீர்மானிக்கின்றன. இத்தகைய அபிவிருத்திகளின் தொகை ரீதியிலான விரிவாக்கமும் அவற்றின் பண்பு நிலைகளும் தொழில் வாய்ப்புக்களைத் தீர்மானிக்கின்றன.

பல்கலைக்கழகங்களின் எண்ணிக்கையிலேற்படும் அதிகரிப்பு, அனுமதிக்கும் மாணவரின் எண்ணிக்கைகளிலேற்படும் அதிகரிப்பு, அறிமுகப்படுத்தும் புதிய கற்கைநெறிகளின் தன்மை மற்றும் கற்கும் கால அளவு என்பனவும் பட்டதாரிகளின் பெருக்கத்தை நிர்ணயம் செய்கின்றன.

பொருளாதார துறைகளில் உருவாகும் தொழில் வாய்ப்புக்களுக்கும் தொழில் முனைவோரின் எதிர்பார்க்கைகளுக்கும் இசைந்து செல்லக்கூடிய மாதிரியிலான பட்டதாரிகளை பல்கலைக்கழகங்கள் உருவாக்கத் தவறும் போது தான் பட்டதாரிகளின் தொழிலின்மை அதிகரிக்கிறது. இவ்வகையில் நோக்கும் போது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின் பட்டதாரிகளின் பலவீனங்கள் அவர்களது தொழிலின்மைக்கு பெரிதும் பொறுப்

பாக இருந்து வந்துள்ளமை கண்டறியப்பட்டுள்ளது. மருத்துவம், பொறியியல், முகாமைத்துவம் போன்ற சில வாண்மைக் கற்கைநெறிகள் தவிர்ந்த ஏனைய பட்டதாரிகளில் இத்தகைய பலவீனமான அடையாளங்களை இனங்கண்டுள்ளனர்[5]. அவை,

01. தலைமைத்துவ பண்புகள் போதாமை.
02. புத்தாக்கத்திறன் விருத்தியுறாமை.
03. குழு மனப்பாங்கு இன்மை
04. பொறுப்புணர்வு முழுமை பெறாமை.
05. தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் திறன் போதாமை.
06. உள (சிந்தனை) ஒழுங்கு போதாமை.
07. மொழித்தேர்ச்சி (ஆங்கிலம்) இன்மை.
08. நேர்மையும் உண்மை விசுவாசமும் விருத்தி செய்யப்படாமை.
09. தொடர்பாடல் திறன் நிறைவின்றி இருத்தல்.
10. கல்வித்தரம் குறைந்தோருடன் அவர்களுக்குக் கீழ் பணியாற்றத் தயங்குதல்.
11. நடைமுறைகளை விட கோட்பாடுகளில் அதிக நம்பிக்கை கொண்டிருத்தல்.
12. குறைந்த மட்டத் தொழிலில் தொடங்கி உயர் நிலைக்கு வரும் செயன்முறையில் உடன்பாடற்றிருத்தல்.

நலன்புரி கொள்கைகளுடன் செயற்படும் அரசாங்கங்கள் மாத்திரம் தமது நிறுவனங்களில் இத்தகைய பலவீனங்களை ஏற்றுக் கொண்டு கீழ் உழைப்பு மாதிரி தொழில் வாய்ப்புக்களை (Under employment) தர்மசிந்தனையுடன் வழங்கி வருகின்றன. இலங்கை போன்ற நாடுகளில் அரச துறையில் வினைத்திறனும். விளைதிறனும், சிக்கனமும் குறைவாயிருந்தமைக்கு ஏனைய காரணிகளுடன் இத்தகைய தொழில் வாய்ப்புக் கொள்கை மற்றும் நடைமுறையும் பொறுப்பாயிருந்துள்ளன. இத் தொழில் வாய்ப்புக் கொள்கைகளினால் நட்டமடைந்த அரச கூட்டுத் தாபனங்கள் மற்றும் நியதிச் சபைகள் பொருளாதார துறைகளிலிருந்து பெரியளவு தோல்வியுடன் விலகியிருக்க வேண்டியதாயிருந்தது. இதனால் அரசதுறையில் கிடைத்து வந்த "கருணை சார் தொழில் வாய்ப்புக்களும் படிப்படியாக மூடப்பட்டன." இதனால் தனியார் துறையிலேயே தொழில் வாய்ப்பைத் தேடுவதற்கு பட்டதாரிகள் நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டனர். சம்பளம் பெறும் தொழில் வாய்ப்பு (Salaried Employment) க்களைப் பெறும் போது தொழில் வழங்குவோரின் எதிர்பார்க்கைகளை தெரிந்து தமது பட்டங்களை விளைதிறன் மிக்கனவாக மாற்ற வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது.

தனியார் துறையில் தமது சுய உழைப்பு, சுய சேமிப்பு மூலம் திரட்டிய முதலீடுகளை அதிக இடர்கள் (Risks) சார்ந்த துறைகளில் இடும்போது தனது

பணியாளர் பல்வகைத் திறன்களும், உண்மை ஈடுபாடும், கடினமான நீண்ட நேர உழைப்பையும் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் நிறுவனத்திற்கு வழங்கக்கூடிய பட்டதாரிகளை எதிர்பார்ப்பது நியாயமானதே. இதற்கேற்றதாக பட்டதாரிகளுக்கான கல்வி, பயிற்சி மற்றும் தொழிலிட அனுபவம் என்பவற்றை உள்ளடக்கியவாறு புதிய மாதிரியிலான கற்கை நெறிகளைப் பல்கலைக் கழகங்கள் அறிமுகப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. பழைய கற்கை நெறிகளை புதிய தேவைகளுக்கு ஏற்றதாக மாற்றியமைக்கவும் வேண்டும்.

அச்சுறுத்தும் தொழில் உலகில் பட்டதாரிகளுக்கான தொழில் வாய்ப்பை உறுதி செய்வதற்கு பல்கலைக்கழகங்கள் பல உபாயங்களை வடிவமைத்து செயற்படுத்துகின்றன. அவற்றுள் மிகவும் முக்கியமானது தனியார் - பொதுத்துறை பங்கேற்பு (Private - public parcipation) செயல்முறை ஆகும்.

தனியார் துறை - பல்கலைக்கழக பங்கேற்பு

பல்கலைக்கழகங்கள் பட்டதாரிகளுக்கான தொழில் வாய்ப்பை உறுதி செய்வதற்கு அண்மைக் காலத்தில் பின்வரும் நடவடிக்கைகளில் கவனம் செலுத்துகின்றன.

1. மாணவர்களுக்குரியவாறு - கற்பித்தலுக்குரியவாறு விரிவுரையாளர்களை கற்பித்தல் முறையியல் தொடர்பாக ஆற்றல் பெறச் செய்தல்.
2. புதிய மாதிரியில் பாட உள்ளடக்கம், கற்பித்தல் செயன்முறை, மதிப்பீடு முறை என்பவற்றை வடிவமைத்தல்.
3. கற்கும் காலத்திலேயே பொருத்தமான தொழில்சார் கலாசாரத்தை (Work Culture) அறியும் வகையிலும், சரியான உளப்பாங்கை விருத்தி செய்யும் வகையிலும் தனியார் உற்பத்தி, வியாபாரசேவை நிறுவனங்களில் தொழில்சார், நுட்ப பயிற்சியை பெறுதற்கு ஏற்பாடு செய்தல்.
4. நிகழும் சமூக, பொருளாதார, தொழில்நுட்ப, அரசியல் மாற்றங்களுக்கு ஏற்றதாக பட்டதாரிகளின் திறன்களிலும், உளப்பாங்கிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் வகையிலும் பாட உள்ளடக்கங்களை ஏற்படுத்தும் வகையிலும் பாட உள்ளடக்கங்களிலும் கற்பித்தல் முறையியலிலும் கல்வித்தொழில் நுட்பங்களிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தல் வேண்டும்.
5. தேசிய ரீதியிலும், சர்வதேச ரீதியிலும் பெருகி வரும் தொழில் வாய்ப்புக்கள், தகவல் மூலகங்கள், தொடர்புகொள்ளக் கூடிய நிறுவனங்கள் பற்றிய தகவல்களை மாணவர் எந்த வேளையிலும் பெறக்கூடிய ஏற்பாடுகளை பல்கலைக்கழகங்களுக்கு உள்ளேயும், பல்கலைக் கழகங்களுக்கு

வெளியேயும் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். பல்கலைக்கழகங்கள் தமக்கிடையில் பொது ஏற்பாடு களையும் இது தொடர்பாக மேற் கொள்ள முடியும்.

6. தனியார் மற்றும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களுடன் பல்கலைக் கழகங்கள் தொடர்பு கொண்டு தொழில் வாய்ப்புக்கள் உருவாகும் போது தம்முடன் தொடர்பு கொள் ளுமாறு இணக்க முறையிலான ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டு, தக்க போது தகுதி மிக்க மாணவர்களை தொழில் பெற சிபார்சு செய்ய முடியும். இதற்கான நிறுவன அமைப்பையும் தகவல்வலையமைப் பையும் பல்கலைக் கழகங்கள் உருவாக்கிக்கொள்ள முடியும்.

உலகின் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் பல்கலைக்கழகங்கள் இத்தகைய செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. இலங்கை போன்ற நாடுகளில் செயற்படும் பல்கலைக் கழகங்கள் இத்தகைய செயற்பாடுகளில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டி உள்ளது.

எதிர்காலத்தில் தனியார் துறை யினருடன் பங்காளராக பல்கலைக் கழகங்கள் செயற்படுவதன் மூலமாகவே பட்டதாரிகளுக்கான தொழில் வாய்ப்பை ஒழுங்குபடுத்துவதும், உறுதிப்படுத்துவதும் சாத்தியமாகும். உலக ரீதியாக தனியார் துறை, அரச துறை பங்கேற்பு (Private public participation) நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் பல்கலைக்கழக கல்வி தொடர்பாக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. இது தனியார் மயப்படுத்தலன்று. பொது மக்களுக்குரிய சேவைகள் தொடர்பாக தனியார் துறை ஒப்பந்தங்களை உரிய முறையில் பயன்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது ஜேர்மனியில் 1990களில் இத்தகைய முயற்சி பொதுத்துறை நிதி நெருக்கடியையும் பிற பலவீனங்களை யும் குறைக்கும் வகையில் தொடங்கப் பெற்றது.[6] இங்கிலாந்திலும் இத்தகைய தனியார் - அரசதுறை பங்களிப்பு முயற்சிகள் பல்வேறு துறைகளில் வெற்றியளித்துள்ளன.[7] இதே முயற்சி களை பல்கலைக்கழகங்கள் தொழில் வாய்ப்பை விருத்தி செய்யும் நோக்கில் கையாளுவதன் மூலம் பட்டதாரி களுக்கான தொழில் வாய்ப்பை உறுதிப்படுத்த முடியும். மெனா பிரதேச (MENA Region)த்தைச் சேர்ந்த ஏழு நாடுகளின் அனுபவங்களும் தனியார் - பொதுத்துறை தொடர்பை ஒழுங்கு படுத்துவதால் வேலை வாய்ப்பை அதிகரிப்பது சாத்தியமென விளக்கு கின்றன.[8]

பல்கலைக்கழகங்கள் பட்டதாரி களுக்கான தொழிலின்மையைக் குறைப்பதற்குரியதாக செயற்படுவதில் தனியாருடனான கூட்டுத் தொழிற் பாடு மிகவும் பயன்படுமென்பது பரவலாக எல்லா நாடுகளினாலும் இன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

அவற்றைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

1. தனியார் தொழிற்துறை நிறுவனங்களுடன் பல்கலைக்கழகங்கள் இணைந்து தமது கலைத் திட்டங்களை (Curriculur and Co - Curriculur Activities) தயாரிப்பதும் காலத்துக்குக் காலம் அத்தகைய ஒத்துழைப்புகளின் அடிப்படையில் அவற்றை மாற்றியமைப்பதும்.
2. பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கான செயல்முறை அனுபவங்களை வழங்குவதற்குத் தனியார்துறையினரின் உதவி, ஒத்துழைப்பைப் பெறுதல். பகுதி நேர வேலை, வார இறுதி நாட்களுக்கான வேலை, பல்கலைக்கழக விடுமுறைகளின் போதான வேலை என்பவற்றுடன் செயல்முறை அனுபவங்களை வழங்குவதும் மாணவருக்கு பக்க வருமானங்கள் பெற உதவுதலும்.
3. பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள் தமது நிபுணத்துவ அறிவை தனியார் துறை நிறுவனங்களுக்கு வழங்கும் போது தமது மாணவர்களின் தேவைகள், பிரச்சினைகள் என்பவற்றைத் தீர்க்கும் வகையில் செயற்திட்டங்களை தனியார் நிறுவனங்கள் வடிவமைக்க உதவுதல்.
4. தனியார் துறையினர் தமக்குரிய வளங்களைத் தேடுதல், சந்தை வாய்ப்பை மதிப்பிடுதல், தமது நிறுவன உற்பத்திகள் தொடர்பான பொதுமக்கள் கருத்துக்களை அறிதல் போன்ற நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் போது பல்கலைக்கழக பேராசிரியர், மாணவ அணியினர் ஆகியோரின் உதவியையும், ஒத்துழைப்பையும் பெறுதல். விவசாய உள்ளீடுகள் மருந்து வகைகள், பாடநூல்கள் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் இத்தகைய முயற்சிகளில் அதிகம் ஈடுபடுகின்றன. இதனூடாக புதிய தொழில் வாய்ப்புக்களையும் அதற்கான அனுபவங்களையும் பல்கலைக்கழக மாணவர் பெறுதல் சாத்தியமாகிறது.
5. அண்மைக் காலங்களில் உற்பத்தித் துறைகளை விட சேவைத் துறைகளிலேயே மிகுதியான தொழில் வாய்ப்புக்கள் உருவாக்கப்படுவதை தனியார்துறை நிறுவனங்கள் கண்டறிந்துள்ளன. ஜேர்மனிய நாட்டின் அனுபவங்கள் இதனை வலியுறுத்துகின்றன[9]. கவனிப்புச் சேவைகளில் (Caring services) அதிக முதலீடுகளை மேற்கொள்வதில் தனியார் நாட்டம் கொள்ளும் போது அதற்கேற்ற கல்வியையும், பயிற்சியையும் பல்கலைக்கழகங்கள் வழங்கவேண்டும் என்பதில் உடன்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது. பயிற்சி வசதிகளுக்கு தனியார் தொழில் நிறுவனங்கள் உதவியும் ஊக்கமும் வழங்கி வருகின்றன.

6. நாடுகள் பலவற்றில் விஞ்ஞான மற்றும் தொழில்நுட்ப கொள்கைகளை வடிவமைப்பதற்கு உதவக் கூடிய ஆராய்ச்சி முயற்சிகளில் பல்கலைக்கழகங்களும் பெரிய பொறியியல், மருத்துவ உற்பத்தி, சேவை முயற்சிகளில் ஈடுபடும் தனியார் நிறுவனங்களும் ஒன்றிணைந்து செயற்பட வேண்டும் என இணக்கம் காணப்பட்டு அவ்வாறே செயற்பட்டு வருகின்றன. பிரான்ஸ், ஜேர்மனி போன்ற நாடுகளில் இத்தகைய கூட்டு ஆராய்ச்சி முயற்சிகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் முன்னேற்றமடைந்துள்ளன.[10] அடிப் படை ஆய்வு, தூய விஞ்ஞான ஆய்வு, சமூக விஞ்ஞான ஆய்வு தொடர்பாக சர்வதேச ரீதியாகவும் பல்கலைக்கழகங்களும், உலகின் மிகப்பெரிய தொழில் நிறுவனங்களும் கூட்டாக இணைந்து செயற்பட வேண்டும் என்பதில் உடன்பாடு காணப் பட்டுள்ளது.

7. உலகின் மிகப் பெரிய தனியார் நிறுவனங்கள் மிகவும் மதிநுட்பம் வாய்ந்த பல்கலைக்கழக மாணவருக்கு புலமைப்பரிசில் வழங்கி மிகவும் சிறந்து விளங்கும் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டு உயர் பட்டங்கள் பெற உதவவிரும்பி அவற்றுக்கென பெருமளவு நிதியை ஒதுக்கி வருகின்றன. தற்போது உலகின் மிகப் பெரிய எண்ணெய் வியாபார நிறுவனமாகிய ஷெல் நிறுவனம் (Shell Corporation) இங்கிலாந்து பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வி கற்பதற்கு புலமைப் பரிசில்களை வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது[11].

8. பல்கலைக்கழகங்களுக்கு தனியார் நிறுவனங்கள் உதவுதல் என்ற நிலைமைக்கு மேலாக தற்போது அவை சுயமாகவே பல்கலைக் கழகங்களை நிறுவி நிர்வகித்து வருகின்றன. அவை வழங்கும் பட்டங்களை அரசாங்கம் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தி வெற்றியும் பெற்றுள்ளன. உலக வங்கியும் அதனை வெகுவாக ஆதரித்து வருகின்றது. இத்தகைய பல்கலைக்கழகங்களில் அனுமதி பெறுவது மிகவும் கடினமாகி உள்ளது. அவற்றின் பட்டதாரிகள் தர ரீதியில் முன்னணிவகித்து வருகின்றனர். அவை தமது தொழில் நோக்கு, பிரச்சினை, அனுபவம் என்பவற்றினடிப் படையில் காலத்துக் காலம் பாட உள்ளடக்கம், கற்பித்தல், செயல் முறை விளக்கம் என்பவற்றையும் மாற்றி வருகின்றன. இதற்கு பிற பல்கலைக்கழக நிபுணர்கள் மற்றும் பேராசிரியர்களின் உதவியும் பெறப்படுகிறது.

9. பல்கலைக்கழக மட்டத்திலும். பாடசாலை மற்றும் தொழில்நுட்ப கல்லூரிகளின் மட்டத்திலும் கற்பித்தல் தொழில்நுட்பங்கள் மாற்ற

மடைந்து வருகின்றன. இதனால் கல்வித் தொழில்நுட்ப உற்பத்தி (Production related to Educational Technology) துறைகளில் தனியார் நிறுவனங்கள் அதிகளவில் முதலீடு செய்கின்றன. இத்தகைய உற்பத்தி வடிவங்களைத் திட்டமிடுதல், வடிவமைத்தல், மதிப்பீடு செய்தல் போன்ற பல்வேறு படிநிலைகளில் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள் மற்றும் இறுதியாண்டு மாணவர் களின் பங்களிப்பு பெறப்படுகிறது. இதில் இருந்து ஏராளமான தொழில் வாய்ப்பையும் பல்கலைக் கழக பட்டதாரிகள் பெற்றுக் கொள்வது உறுதிப்படுத்தப் படுகிறது.

இவ்வாறான பல்வேறு படிநிலை களில் தனியார் துறை - பல்கலைக்கழக கூட்டுச் செயற்பாடுகள் வலுவடைந்த வருகின்றன. இதற்கு மேலாக பல்கலைக்கழகங்கள் பெருமளவில் தனியாரிடமே விடப்படுதல் வேண்டு மென உலகவங்கி வற்புறுத்தி வருவதும் கவனிக்கத்தக்கது.

முடிவுரை

பல்கலைக்கழகங்கள் எதிர் காலத்தில் நன்கு சந்தைப்படுத்தக் கூடிய பட்டங்களை (Marketable Degrees) யும் எந்த நாட்டிற்கும் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய பட்டங்களையும் (Portable Degrees) வழங்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகின்றது. இதற்கு ஏற்றதாக புதிய சீர்திருத்தங்கள் உலக வங்கியினால் சிபார்சு செய்யப்படுகின் றன. இலங்கை போன்ற வறிய நாடுகள் தனியார் துறையுடனான பல்கலைக் கழக இணைப்புக்கான நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும், செயற்திட்டங்களை யும் தயாரித்து, வினைத்திறனுடன் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். இத்தகைய புதிய நெறியில் செல்வதில் எந்தளவுக்கு பல்கலைக்கழகங்கள் வெற்றியடைகின்றன என்பதே இவை உயர் கல்வியை வழங்கும் பணியில் எவ்வளவு காலம் நீடித்திருக்கலாம் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் என்பது நிச்சயமானது.

அடிக்குறிப்புக்கள்

01. பார்க்க: BARTON. E. PAUL (1978), and others ; Directions for Education and work Jmplementing NewEducation -Workpolicies.SonFromcisco P-11-17,49-61, BAILARD E. THOMAS and, (1982), others Personal Money Management, Consumer Union of United States, New York.pp25- 41.
02. Bailard.E; Thomas and others ; (1982) 1945இல் 2.7 மில்லியனாக இருந்த பிறப்புக்கள் 1960இல் 4.2 மில்லியனாக அதிகரித்ததால் அமெரிக்காவில் ஆசிரிய தொழிலுக்கானதேவைஅசாதாரணமாக அதிகரித்தது.

03. Courier (1998); 1953ல் James watson (USA)Framas Crick (UK) ஆகியோர் DNA பற்றிய அடிப்படைகளைக் கண்டறிந்த போதிலும் விவசாய தாவரவியல் மீது பிரயோகிக்கும் நிலை 1983லிருந்துதான் வளர்ச்சி பெற்றது. இக்காலப் பகுதியிலிருந்து பல்கலைக்கழகக்கல்வியும்இத்திசைநோக்கித்திரும்பியது.

04. Courier (1998); மரபணு முறையில் செம்மைப்படுத்திய தாவர விதையினங்களை விற்பதன் மூலமாக Monsanto என்ற நிறுவனம் வருட வருமானமாக 6600 மில்லியன் டொலர்களை (Us 66 Billion) பெற்றிருந்தது. (UNESCO - The Courier - September1998:11)

05. Hemaka Amarasuriya, (1996);Workshop of "Teaching Methodologies in Urdergraduate CoursesinCommerce and Management,UGC.ppIV-V

06. பார்க்க:HANSJOACHIMRABE,(2000) Public-PrivatePartnerships,Development and corparation, DSE,BONN, pp9-17.

07. பார்க்க: GERRARD.B.MICHAEL, (2001) Public - Private Partnership, Finance and Development,IMF,WASHINGTON,September2001pp48-51.

08. பார்க்க: GARDNER, EDWARD, (2003) More Jobs, Finance and Deve!)pment, IMF, WASHINGTON, March2003pp18-21.

09. பார்க்க: SEIFERT, HARTMUT, (2001) Changes in the Labour M arket, Deutsh and 2/2001April/Maypp16-18.

10. பார்க்க:YUKO HARAYAMA, (1997) The Contemporary Univer sity : Its Soci o-Economic higher EducationinEurope, Vo XXII, No.3, pp275-291.

11. இணையத்தளத்திலிருந்துபெறப்பட்டது,WWW.Shell a@Com uk